

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ .)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัดเป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีบทแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.
๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก
ประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักการจราจรและขนส่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖/๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น

ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น

การประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามวรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม

ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ

(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็กระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่งระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง

(๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง

(๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

การกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๐/๑ ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง

(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง

(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก

(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง

(๕) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด

การกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดเพื่อทราบ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่ แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไข หรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภัยอันตรายหรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

- (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง
- (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง
- (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ
- (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะดวกและความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง
- (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง
- (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๖/๑ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง ในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ ให้กรุงเทพมหานครหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุมัติคณะกรรมการจัดให้มีสถานียขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานียขนส่งไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานียขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานียขนส่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัดกรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗ ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานียขนส่งของกรุงเทพมหานครหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานียขนส่งก็ได้

กรรมการที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙ ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานียขนส่งให้มีอายุตามที่คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใดไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสาร หรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้น กระทำผ่านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้กำหนดให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัดเป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้รับแนวทางแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพื่อให้ความหมายครอบคลุมถึงคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดเกี่ยวกับการมอบหมายของนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครและกำหนดอำนาจหน้าที่ โดยเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัดยกเว้นกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดการได้มาซึ่งผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ โดยเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดคุณลักษณะ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และองค์ประชุมของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
(ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด
(ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ กำหนดอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการการขนส่งทางบก
(ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๐ กำหนดเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และ
คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดสามารถแต่งตั้งอนุกรรมการได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่
ถูกต้องตามเงื่อนไข (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้อนุญาตให้ประกอบการรับจัดการขนส่ง โดยแก้ไขเพิ่มเติมวรรค
หนึ่งของมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และเพิ่มมาตรา ๖๖/๑ (ร่างมาตรา ๑๔ - ๑๖)

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๙ สถานีขนส่ง เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครและ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขต
ท้องที่จังหวัดอื่นตลอดจนการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๗ - ๒๑)

๒.๑๔ แก้ไขบทกำหนดโทษ มาตรา ๑๕๖ (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่ง
ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดขึ้นใหม่ แต่ไม่ให้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๓)
